

ЌЕ ТРГНЕ ЛИ КОНЕЧНО

Проблемот со економската криза која го зафати светот, инаку позната како рецесија. Иако неколкумина политичари од Република Македонија навидум многу безгрижно се обидуваа да нè убедат дека рецесијата се случува таму некаде, и дека истата најверојатно ќе нè одмине, сепак на сите треба да ни биде јасно дека Македонија не е надвор од светот и дека не може постојано да мисли дека е оаза на мирот. Напротив, она што му се случува на светот не може да не ни се случи и нам, без оглед дали тоа го посакуваме или, пак, не. Всушност, за тоа веќе говорат и економските експерти во земјава, кои посочуваат дека наредната година ќе биде тешка година за Република Македонија, односно година во која рецесијата најмногу ќе ја почувствуваме. За жал, тоа ќе значи отпуштања од работа, можеби затворање на неколку производствени погони во земјава. Значи, се разбира, доколку ги следиме предвидувањата на економските експерти, на економски план во наредната година, поради рецесијата, нè очекуваат тешки денови, пред сè, поради извозот, кој неколку земји веќе

најавија дека нема да го прифатат или, пак, во најмала рака ќе го сведат на минимум.

Македонската политичка сцена знае од мирно море за час да донесе силна бура. Бура која умее да се прошири и надвор од политичките партии и да се пресели на синдикатите, невладините организации, образованието, односно да влезе во сите пори на општеството. Победата на ВМРО-ДПМНЕ на изборите е сосема чиста. Исто како што е чиста и ситуацијата дека опозицијата е во тежок нокаут, од кој тешко дека (се разбира, доколку продолжи да функционира и натаму на истиот начин како и досега), ќе се опорави. Но, многу работи треба да се имаат предвид. Првенствено рецесијата, која доколку се манифестира во нашава земја во поголем волумен, не е исклучено тој момент жестоко да биде искористена од страна на опозицијата, која токму преку неа ќе се обиде да се врати на политичката сцена како релевантен фактор. Иако опозицијата е во тежок нокаут, сепак прашањата за вработувањата, отпуштањата од работа и инфлацијата се оние прашања кои се на врвот на интересот кај мноштвото граѓани, а кои доколку не се менаџираат соодветно, би можеле да направат сериозен пресврт.

Уште една година е зад нас. Година во која на Република Македонија ѝ се случија многу нешта. Најнапред како нешто ново и невообичаено, прв пат во нашата земја се организираа вонредни парламентарни избори, на кои актуелната власт доби мандат да ја води државата и во наредните четири години. Ќе речете што има тука чудно? Да, има, затоа што досега бевме навикнати избори да имаме само во редовниот термин, иако многу пати се случувало една власт да се соочи со навистина жесток отпор и од страна на граѓаните и од страна на опозицијата, но сепак да остане да владее до крајот на својот мандат. Оваа година имавме можност прв пат да видиме како една власт сама го распушта сопственото парламентарно мнозинство и закажува избори. Се разбира, тоа е храбар чекор, но мора да имаме предвид дека истиот немаше да се случи доколку актуелната власт не беше сигурна во својата победа, која на неодамна завршените избори не само што ја утврди својата победа, туку значајно и ја зацврсти. Така доби стабилно парламентарно мнозинство, кое најверојатно нема да ги има проблемите на претходното кое, пак, многу често се соочуваше со опозицио-

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

ВОЗОТ ПО ШИННИТЕ?

посакуваната безбедносна Алијанса. Но, вратите на престолнината на некогашна царска Романија, за жал, за Република Македонија останаа затворени, поради нашиот јужен сосед Република Грција, со која веќе долго време имаме проблем поради името на нашата држава.

БУКУРЕШТ КАКО МРАЧНА ЕПИЗОДА!

Букурешт дефинитивно е темната страна во годината која измина. Сите надежи на граѓаните дека конечно ќе ја исполниме првата точка од нашиот пат кон Европската унија згаснаа само за еден ден. Неспорно е дека разочарувањето е очекувано и сосема в ред, особено ако се има предвид дека нашата земја ги исполни сите критериуми за влез во НАТО, но рампата и натаму остана спуштена поради притисокот кој Грција го направи кај земјите-членки на Алијансата. Всушност, Букурешт само ја потврди сплотеноста на земјите-членки, односно нивната солидаризација, дури и кога се работи за неразумно барање. Оваа поврзаност, за жал, не успеа да ја промени ниту нашиот најсилен ло-

тоа, туку истиот се заканува дека ќе продолжи да функционира и при нашиот влез во Европската унија, а можеби и за визната либерализација, која со нетрпение ја очекуваме да се случи наредната година.

Името е проблемот кој ќе се влече и во наредната година, со кој постојано ќе се соочуваме и покрај тоа што реално од нас се бара да направиме сериозна отстапка, која може многу да нè чини, пред сè, поради фактот кој веќе и врапчињата го знаат, дека името на нашата држава не е клучниот проблем за Грција, туку нашиот идентитет, а можеби и јазикот. Идентитетот кој го означува нашето постоење, а кој најверојатно е рак-рана за нашиот сосед. Идентитетот, кој доколку Грција го признае, ќе ја отвори Пандорината кутија, која значи признавање на малцинствата, пред сè, признавање на македонското малцинство, кое веќе долги години се бори со властите во оваа држава. Нивните напори можеби се еднакви и на херојски дела, се разбира, доколку се земе предвид тортурата низ која Македонците од Грција минуваат сите овие години. Токму затоа има тужба. Токму затоа Република Македонија поднесе тужба во Судот во Хаг, кој доколку се почитува ме-

ните математики за формирање ново парламентарно мнозинство. Единствената промена која настана во куќата на "Илинденска" б.б. е партнерот на владејачката ВМРО-ДПМНЕ, наместо ДПА сега е ДУИ. Овој трансфер на албанскиот партнер речиси никого и не го изненади, со оглед на рејтингот кој интегративците го уживаат кај својот електорат, а кој беше и сè уште е многу поголем од оној на сега веќе опозиционата ДПА. Всушност, излегувањето на партијата на Тачи од власта беше и неколку пати најавувано во изминатите две години, пред сè, преку скандалозни прес-конференции, но и лично од страна на лидерот на партијата, кој во наплив на емоции не се штедеше да ја критикува власта, во која неговите кадри активно партиципираа. Токму затоа изборите беа само потврда на победата на ВМРО-ДПМНЕ, и промена на албанскиот блок во Владата на Никола Груевски.

Сепак, централен настан несомнено е Самитот на НАТО во Букурешт, каде Република Македонија, по сè изгледа, ги доживеа најтешките удари од страна на Европа. Настан кој ќе остане длабоко врежан во свеста на македонските граѓани, кои токму во Букурешт очекуваа дека конечно ќе станат дел од долго

бист Соединетите Американски Држави, чиј претседател Џорџ Буш направи максимум напори да изнајде решение и да ја внесе Република Македонија во НАТО. Но, се чини името се покажа за поголем проблем отколку што и сами очекувавме, а веројатно и нашиот партнер САД, кои речиси до самиот крај на мандатот на Џорџ Буш, се трудеа да ја убедат Грција во неоснованоста на проблемот. Арно ама, тој останува. И не само

ѓународното право, треба да стави точка на дивеењето на Република Грција.

РЕЦЕСИЈАТА КАКО ЛОШ ЗНАК!

Дефинитивно ова се двете точки кои ја одбележаа годината која измина. Иако не е помала ниту важноста на конечната независност на Косово, која

ние ја дочекаваме со одбележувањето на границата меѓу нашата земја и сега веќе независно Косово. Но! Доаѓа Нова година. Со неа и нови надежи и нови можеби проблеми, кои ќе се појават низ месеците. Тука, пред сè, мислам на глобалниот проблем, кој секако не може да не одмине. Проблемот со економската криза која го зафати светот, инаку позната како рецесија. Иако неколкумина политичари од Република Македонија, навидум многу безгрижно, се обидуваа да не убедат дека рецесијата се случува таму некаде и дека истата најверојатно ќе не одмине, сепак на сите треба да ни биде јасно дека Македонија не е надвор од светот и не може постојано да мисли дека е оаза на мирот. Напротив, она што му се случува на светот не може да не ни се случи и нам, без оглед дали тоа го посакуваме или,

КАДЕ ОДИ МАКЕДОНИЈА?

Веќе подолго време во земјава е актуелен вицот со возот, кој треба да се движи, арно ама, долго време стои заглавен на шините. Те некој го турка за да изгледа дека се движи, те некој го "клати" за да изгледа дека се движи, те некој мисли дека патува... и сè така. Арно ама, тој долги години стои ли стои на шините! И сега ќе речете што со него? Па, да го придвижиме. Сите ние да направиме максимум напори и да тргнеме онаму каде што ни е местото - во Европската унија и во НАТО. За тоа не ни се потребни само политичарите, туку сме потребни и самите ние, конечно да донесеме одлука каде сакаме возот Македонија во иднина да оди!

пак, не. Всушност, за тоа веќе говорат и економските експерти во земјава, кои посочуваат дека наредната година ќе биде тешка година за Република Македонија, односно година во која рецесијата најмногу ќе ја почувствуваме. За жал, тоа ќе значи отпуштања од работа, можеби и затворање на неколку производствени погони во земјава. Значи, се разбира, доколку ги следиме предвидувањата на економските експерти, на економски план во наредната година, поради рецесијата, не очекуваат тешки денови, пред сè, поради извозот, кој неколку земји веќе најавија дека нема да го прифатат или, пак, во најмала

рака ќе го сведат на минимум.

За жал, рецесијата нема да предизвика само намалување на извозот, туку и стопирање на странските инвестиции, кои како леб ги очекуваме. Веројатно токму затоа Владата на Република Македонија, на една од своите последни седници донесе одлука во индустријската зона "Бунарџик" од наредната година да можат да отвораат фабрики и домашни фирми, се разбира, под исти услови кои важеа и за странските инвеститори. Според првичните проекции, предвидено е наредната година да се отворат 50 нови фабрики, кои би овозможиле отворање на нови работни места, проблем кој нашава земја веќе долги години го има, а кој тешко се решава, пред сè, поради енормно големата невработеност, која од година во година постојано се зголемува.

БРАНКО КАКО "ПРОВЕРЕН" ФИЛМ!

А што не очекува на политички план наредната година? Неблагодарно е да се предвидува, пред сè, ако се има предвид дека зборуваме за македонската политика, која често знае да биде толку непредвидлива колку што всушност се непредвидливи и самите политичари. Македонската политичка сцена знае од мирно море за час да донесе силна бура. Бура која умее да се прошири и надвор од политичките партии, да се пресели на синдикатите, невладините организации, образованието, односно да влезе во сите пори на општеството. Победата на ВМРО-ДПМНЕ на изборите е сосема чиста. Исто како што е чиста и ситуацијата дека опозицијата е во тежок нокаут, од кој тешко дека (се разбира, доколку продолжи да функционира и натаму на ист начин како и до-

сега), ќе се опорави. Но, многу работи треба да се имаат предвид. Пред сè, рецесијата, која доколку се манифестира во нашава земја во поголем волумен, не е исклучено тој момент жестоко да биде искористен од страна на опозицијата, која токму преку неа ќе се обиде да се врати на политичката сцена како релевантен фактор. Иако опозицијата е во тежок нокаут, сепак прашањата за вработувањата, отпуштањата од работа и инфлацијата, се оние прашања кои се на врвот на интересот кај мноштвото граѓани, а кои доколку не се менаџираат соодветно, би можеле да направат сериозен пресврт.

Кога зборуваме за политика несомнено не смееме да ги занемариме и изборите на пролет, кои би можеле да донесат многу изненадувања, иако сегашните анкети покажуваат дека владејачката партија ќе ги освои сите поголеми градови ширум земјава, вклучувајќи ја и претседателската фотелја, која ја напушта социјалистичкиот вожд Бранко Црвенковски. И тука е веројатно политичката промена, се разбира, доколку Црвенковски во последен момент не одлучи да се кандидира за уште еден претседателски мандат. Доколку остане на својот сегашен став тоа ќе значи дека се враќа во својата матична партија, СДСМ, која се наоѓа на самото дно, а чие подигнување ќе биде макотрпно и тешко. Но, истовремено ќе биде тешко за сегашната Влада, која не е исклучено да се соочи со сериозна опозиција, каква што најавува Црвенковски дека таа ќе биде откако ќе заврши со претседателската функција. Но, дали е можно тоа да го направи? Дали опозицијата само гледа спас во својот вечен шеф или, пак, навистина Црвенковски може да му парира на Груевски? Одговорот на овие прашања ќе ги донесе новата година, заедно со Дедо мраз!